

HEBRÄISCHES ÜBUNGSBUCH.

SEPARATAUSGABE

FÜR DIE

BESITZER DER ERSTEN AUFLAGE DER SCHULREGELN
DER HEBRÄISCHEN GRAMMATIK

VON

DR. KARL LUDWIG

OBERLEHRER AM GYMNASIUM ERNESTINUM IN GOTHA.

GIESSEN
J. RICKER'SCHE VERLAGSBUCHHANDLUNG
1899.

Alle Rechte vorbehalten.

INHALTSÜBERSICHT.

	Seite
VII. Abschnitt: Hebräisches Lesebuch	78
VIII. Abschnitt: Deutsch-hebräisches Übungsbuch .	103
IX. Abschnitt: Vokabularium	115
Anhang: Alphabetischer Nachweis der Vokabeln	126

VII. ABSCHNITT.

Hebräisches Lesebuch.

- I. Leseübungen:**
- עָבֵר יְהוָה מִנוֹג לֹוד⁵ לֹא לֹוט אֶדְם עַדְן קָנָן¹⁰ הַכְּלָל
אַיְזָן צָרֵר חִירָם מִזָּאָב¹⁵ מִישָׁע מִיכָּאֵל מִיכָּל
סִינִי²⁰ חָרֵב עַמּוֹס אַמּוֹז יוֹנָה יְפֻז²⁵ שְׁרוֹן אַסְף קְרָה
תִּימְןָן הַמְּנוֹן³⁰ תְּרוֹן לְבָן לְאָה רְתָל יוֹקִים יוֹתָן יוֹתָן:
אַשּׁוֹר יְשֻׁעָׁהוּ בְּנֵאָמוֹז עַזְּהָוּ יוֹתָם⁵ אַחֲנוּ יְתִקְנָהוּ: יְאַשְׁׁהָוּ
מִגְּדוֹ פְּרִעה¹⁰ נְבוּ נְבוּ גְּרִיזִים אַיְבָל: בְּבָל יְרִמְיהָוּ בְּרוֹךְ וְרְבָבָל
עִירָא: אֲיַש־בְּשַׁת בֵּית־לְחָם שְׁמַעוֹן שְׁמַעוֹן דְּלִילָה²⁵ פְּלִשְׁתִּים
אַשְׁדּוֹד אַשְׁקָלוֹן גַּת עַזָּה³⁰ עַקְרָן: רְמָה בֵּית־אָל גְּלָגָל יְרִיחָוּ:
רְמִכְעָם יְרִכָּעָם תְּרִצָּה עַמְּרִי⁵ שְׁמָרוֹן שְׁבָם יְבָם עַתְּגִיאָל מְרִדְבִּי
אַסְטָר: מְשָׁה וְאַהֲרֹן: אַהֲרֹן וְמְשָׁה וְמְרִים: שֵׁם וְתִּמְמָנָה: סְלָמָם
וְעַמְּרָה: לְבָן וּבְתוֹאָל: יְצָק וְיְשֻׁמְעוֹל: גְּלָעֵד וְלְבָגָן: יְהֻדָּה
וְיְרֹשָׁלָם: אֲפָרִים וְמְנַשָּׁה: גְּרָשָׁם וְאַלְיָוָה: כְּרֶמֶל וְנוּזָה:
II. Pf. Qal:
מְשִׁלָּה קְטַלְתָּנוּ שְׁמַרְתָּי קָצַרְתָּי⁵ קְטַלְתָּתָ לְקַטָּתָ מְשִׁלָּתָ שְׁקַלְנוּ שְׁטַנָּנוּ
a) ohne Dag.
lene: § 15, 1. 2.
10 שְׁטַנָּנוּ שְׁמַרְתָּם: b) פְּתַבְתָּ שְׁפַטְתָּ שְׁבַתָּ¹⁵ כְּתַבְתָּי שְׁבַת פְּתַבְתָּנוּ
1. 2. 4. 17, 1. c) mit Dag. lene
15 שְׁבַתָּה פְּתַבְנָנוּ²⁰ שְׁבַתָּי שְׁפַטְתָּם:
וּמְשָׁל אַשְׁקָל שְׁטָן שְׁמָרוּ⁵ קְבּוֹר פְּתַר קָצַרְוּ יְלַקְתָּו תְּקַבְּרָ¹⁰ וְקָרִי
וְקָרִי מְכָרָו תְּשִׁפְטָנָה מֶלֶךְ¹⁵ תְּמִכָּרָו חַלְמָנוּ נְשָׁמָר תְּזִכָּרִי שְׁפַטָּנָה
20 גְּנַפְתָּר מֶלֶךְ תְּשִׁמְרוֹן:
IV. Verba stativa et semi-passiva:
אַגְּנָק תְּצִקְנָה זְקָנָת יְשִׁפְלוּ⁵ שְׁפַלְתָּ גְּבָרוּ לְבָקָה תְּרִבְקִי נְכָבִד
a) stativa. 10 שְׁפָל לְבָשׂ לְבָשׂ קָצָרָה לְבָשׂ¹⁵ לְבָשׂוּ לְבָשׂ זְבָק גְּלָבָשׂ תְּצִיךְ²⁰

(b) ²⁰ תְקַצֵּר יִקְצֵר : (b) שְׁבַלְתִּי אֲשֶׁר־²⁵ תְּכַלָּת יוֹכֵל קָטְנָתִי אָוֶל
תְּשֶׁבֶל³⁰ נָגֵל תְּשֶׁבֶל תְּקַטֵּן יְכֹלוּ תְּנוּכָּי ³⁵ יְכֹלהּ יוֹכְלוּ :

שְׁמָתָה קָבָרוּ (¹אַת־אֲבָרָהָם וְאַת שְׁרָה שְׁמָתָה קָבָרוּ אַת־יִצְחָק וְאַת ¹
רַבָּה וְשְׁמָתָה קָבָרוּ אַת־לְאָהָה : תְּלִם פְּרֻעָה תְּלִים ²וַיַּפְתַּח יְסָפֵר אַת־²

(³תְּלִים פְּרֻעָה : אָמַר וְהָווָה מִכְרָו אַת־יְסָפֵר וְיִמְכָרֵר אַת־יְסָפֵר : וַיַּקְבַּרְוּ ³
אַת־שְׁלָמָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל ⁴וַיִּמְלֶךְ רַחֲבָעָם בְּנוֹ־שְׁלָמָה : וַיַּמְלֵךְ אֱלֹהִים אַת־⁴
אֲבָרָהָם : לֹא זָכַר אַת־בְּרִית (⁵יְהֹוָה : וַיַּכְלֵב בָּרוּךְ בְּנוֹ־גְּרִיה אַת־סְפֵר ⁶
רַקְמָיו :

וַיִּמְלֶךְ בְּאַרְם בְּלֹע בְּנוֹ־בָּעוֹר לִפְנֵי (⁵מֶלֶךְ־מֶלֶךְ לִיְשָׂרָאֵל : לֹא יַצְדַּק ²
לִפְנֵי יְהֹוָה (⁵כָּל־אַרְם : מַי אֶל גָּדוֹל ⁶כָּל־אֲלָהִים : גַּמַּן יְהֹוָה תְּשֻׁעה ³
לָרָם : זָכַר אַת־מִצְוֹת יְהֹוָה אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל לְשִׁמְרָר אַת כָּל־הַכְּתוּב ⁴
בְּסֶפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה : לֹא בְּגֻבוֹרָה יִגְבַּר הַגֻּבוֹר כִּי תְּשִׁועָת צְדִיקִים ⁵
מִיחֹוּה : תְּכִמָּה טוֹבָה מִזְהָב וְכָסֶף וּטוֹבָה מִגְבּוֹרָה : תְּהִלָּת (⁶ ⁷
(⁸עַמְּדָת לְעֵד : תְּהִלָּת תְּכִמָּה וּרְאָת ⁹ : ⁹ יִמְלֶךְ לְעוֹלָם וְעַד וּרְוִישָׁלִים ¹⁰
תְּשִׁפְנָן לְבַטְחָה : קָבָרוּ אַת־מְתִי הַמְּלָחָמָה : קָבְרָנוּ כָּל־הַמְּתָרִים : כְּשַׁלֵּג ¹¹
בְּקִיעַ וְכַפְתַּר בְּקִיצֵּר בְּנוֹ לְכִסְיל בְּבּוֹד : מֶלֶךְ בָּרוּךְ בְּחֶרְבוֹן ¹²
וּבְיוֹרָשָׁלָם :

הַלְּךָ בְּחִכָּמָה הוּא וּמְלָטָה : חַדְלָה גְּבוּרִי בְּבֵל לְהַלְּחָמָם : הַשְּׁמָר פָּנָר ¹³
תְּכִלָּת בְּרִית לְכִנְעָנִי : נְשָׁקֵל הַכְּסֶף וְהַזְּהָב : יִשְׁפְטוּ כָּל־גִּזְוִים לִפְנֵי ¹⁴ : ⁴
הַשְּׁמָרוּ פָּנִית־שְׁבָחוּ אַת־בְּרִית ⁵ : לֹא יִשְׁקֵל בְּסֶף וְזָהָב (⁶ בְּחִכָּמָה : ⁶
7

V. Akkus., Genetiv; Ipf. consecutivum.

VI. Artikel
(§ 38, 1. 2).
Praefixa (14,
4), Femininum (39, 4),
Plural (39, 5,
1—4).

VII. Niph'al:
§ 15.5.II.19.

¹⁾ Der Akkusativ determinierter Wörter wird durch die Nota accusativi **את** oder **אֲתָה** bezeichnet: § 39, 1. 14, 7.

²⁾ Durch Vorsetzung eines **וְ** erhält das Ipf. Aoristbedeutung: § 23, 3. 4.

³⁾ Durch Verbindung zweier Nomina unter einem Hauptton wird das Genitivverhältnis ausgedrückt, z. B.: (status absolutus) **ישראל** (status constructus) **מלך** der König Israels: § 39, 2.

⁴⁾ Lies **יְהֹוָה** oder **אֱלֹהִי**; MT: **יְהֹוָה**: § 12, 2.

⁵⁾ ö statt ö nach § 11, 4. 10, 3 c. ⁶⁾ **כָּא** für **כָּא**.

⁷⁾ Abkürzung für **יְהֹוָה**. ⁸⁾ S. 68². ⁹⁾ für.

9 10 צדיקים יקחתיו בספר חיים: לעבד נמבר יוסף: לְמֹתָה לֹא יִסְפְּרוּ וְלֹא
11 12 יִקְרְבוּ מֵתִי הַמְּלֹהָה: לְנֶצֶח תִּכְרֹנָה תְּהֻלוֹת¹⁾: לֹא וְשָׁפַט אִישׁ
תְּכַם אֲתִ־אִישׁ אָוָלִי:

VIII. Prono-
mina:
§ 18, 1—3 u.
Pausalformen:
§ 11, 6.

1 2 אל-תְּרַבְּקוּ בְּאֶלְיָהִי תְּנוּם כִּי לֹא אֱלֹהִים הַמֹּה: ²⁾ הַוָּא אֶלְיָהִי
3 4 5 יִשְׂרָאֵל: נְכֹרֶת בְּרִית אָנִי וְאַתָּה: גְּרִים אֲנַחֲנוּ ¹⁾בְּאָרֶץ: תְּלִמְמָנוּ תְּלִוּם
6 7 8 אָנִי וְהָוָא: עַנִּי וְאַבְּיוֹן אָנִי: זְכַרְוּ כִּי עַפְרָ אֲנַחֲנוּ: הַמֹּה גַּמְלָטוּ אָנָּךְ
9 10 גַּמְלָט אֲנַחֲנוּ: צְדִיקִים אַתָּם לֹא תִּכְרֹתוּ: לֹא גְּבִיא ²⁾אָנָּכִי וְלֹא בָּרוּ
11 12 13 14 גְּבִיא אָנָּכִי כִּי בָּזְקָר אָנָּכִי: מַי אַתָּה: בְּתִימִי אַתָּה: גַּם
15 16 אַת תִּמְלָטִי: אַל-תְּקַטְּלוּ אֲתִ־אַבְּשָׁלוּם כִּי מִצּוֹת הַמֶּלֶךְ קְיָא: מַי אַתָּם:
17 18 עַד יוֹסֵף חַי וְהָוָא מִשְׁלָב בְּכָל־אָרֶץ מִצְרָים: בַּיּוֹם הַהָוָא כָּרָת ³⁾ אַתָּה
19 20 אַבְּרָם בְּרִית: אַכְּנָן יָש ⁴⁾ בְּמִקּוֹם (⁵⁾הַיּוֹה וְאַנְכִי לֹא יִדְעָתִי: מַי הָא
21 22 זֶה מֶלֶךְ הַפְּגָבָד ⁵⁾ צָבָאות הָוָא מֶלֶךְ הַפְּגָבָד: כְּתַב זֹאת בְּסֶפֶר: אֶלְהָה
24 23 הַמִּצּוֹת אֲשֶׁר שִׁמְוֹר תְּשִׁמְרוּ: וַיְכַתֵּב מְשָׁה אֲתִיהָתָה הַקָּאת: זֹאת
25 26 27 אֹתָה הַבְּרִית: מַה־⁶⁾ פָּטוֹז מִדְבָּשׁ: מַה־תַּדְלֵל אָנִי: וְאַנִּי בְּאַשְׁר שְׁכַלְתִּי
⁵⁾שְׁכַלְתִּי:

IX. Praeposi-
tionen mit
Suffixis: § 14,
1—8 u. Nota
relationis:
§ 18, 4.
a) § 14, 1—7.

1 2 3 אָנִי אָנִי הָוָא וְאַיִן אֱלֹהִים עַמְּךָ: מַי כְּמוֹנִי: גַּם לִי לְבָב כְּמוֹנִים:
4 5 6 7 (6)כְּמוֹךְ בְּפְרָעָה: בְּכֶם נְגַרְשָׁלְיָה: לֹא תִּכְרֹת לְהָם בְּרִית: בְּאַשְׁר פָּתַח
8 9 לְנָנוּ יוֹסֵף בֶּן (⁷⁾הַיּוֹה: אָנִי אֲכָרֶת אַתָּךְ בְּרִית: לְמֹתָה לֹא הַלְכָת עַמִּיךָ
10 11 תְּלִוּם תְּלִמְתִּי וְאַיְן פָּטָר אַתָּה: הַשְּׁמָרוּ לְכֶם פְּרַתְּשַׁבְּחוּ אֲתִ־בְּרִית ⁸⁾
12 13 14 אֲשֶׁר בְּרוֹת עַמְּכֶם: עַמְּנָנוּ אֶל: עַמְּנוּ חַכְמָה וְגִבְורָה: זֹאת תְּגַרְךָ אֲשֶׁר
16 15 17 הַלְכָתִי בָּה: אָנִי יוֹסֵף אֲשֶׁר מִכְרָתָם (⁹⁾אַתָּה: מַה־לְךָ הַגָּרָר: מַה־לְיָ וְלְךָ:

¹⁾ Vor **ר** und **א** und meist auch **ע** lautet der Artikel **הָ**, vor **ה** und **ח** meist **הַ**: § 9, 1. ²⁾ sc. Amos. ³⁾ Das Attribut determinierter Nomina wird durch den Artikel determiniert. ⁴⁾ § 6 Anm. a).

⁵⁾ Der Euphonie wegen ist der Pausalform willkürlich eine Form **שְׁכַלְתִּי** zu Grunde gelegt worden: Stade § 459 b Anm. 1. ⁶⁾ כִּי — כִּי wie — so.

⁷⁾ geschah. ⁸⁾ Bezieht sich auf ein Pronomen, so richtet sich das zurückweisende Pron. nach diesem auch in der Person.